

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam

21. szám

2003. június

Isten temploma

„Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők népem lesznek.” (2Kor 6,16)

Ember a holdon! – megdöbbenő, hatalmas hír volt annak idején. Emlékszem, a parókia szomszédságában élt a falunkban egy ember, aki egyszerűen nem tudta elhinni. Hát hogy is mondhatnak ilyen őrültséget az emberek! S ez mégis igaz. Isten a földön! – ez az, amelyik mindezt és mindent felülmúl! Ez a leghatalmasabb üzenet a világon. Akit az egek egei sem fogadhatnak be, az emberek közt akar lakozni! S mennyien nem tudják elhinni ezt!

Az édenben együtt lakott az emberrel, de úgy, hogy meglátogatta: „...hűvös alkonyatkor a kertben járt...” (1Móz 3,8). Az éden elhagyása után, a bűnesetet követően megjelent az Úr, Jákób már beszél „Bétel”-ről, „Isten házáról”: „...nem egyéb ez, mint Istennek háza, és az égnek kapuja.” (1Móz 28,17). Isten dicsősége ott volt a Szentsátor-

ban, majd a templomban, de az Úr dicsősége elhagyta a szentélyt: „És felszálla az Úrnak dicsősége a város közepéből...” (Ez 11,23).

Az Úr Jézusban jött közénk újra. Itt sátorozott – ezt olvassuk a Jn 1,14-ben, ha szó szerint fordítjuk: „Az Ige testté lett és lakozék (sátorozott) mi közöttünk (és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.” S az Úr Jézus letette az új templom fundamentumát, hogy megépülhessen az: „Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, amely a Jézus Krisztus”

(1Kor 3,11). Ő mondta: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédeimet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk” (Jn 14,23) Pünkösdkor eljött a Szentlélek és kitöltetett, Aki által épül a templom: „Akiben ti is együtt építetek Isten hajlékává a Lélek által” (Ef 2,22). „Itt van Isten közöttünk...” (165. dicséret)

Azt mondja az Ige, hogy az egyház, a

JUBILEUMI MELLÉKLETTEL 90 ÉVES TEMPLOMUNKRÓL!

MAGVETÉS

gyülekezet: *Isten háza* (1Tim 3,15), *Isten hajléka* (Ef 2,22), *Isten épülete* (1Kor 3,9), *Isten temploma* (2Kor 6,16). Az utolsó kifejezés eredeti szava nem a templom külső épületére, hanem a belső szentélyre vonatkozik, ahol Ő áll a közepén, mint középpont. Az alap: az Úr Jézus Krisztus, a kövek: az övéi, a hívők, a templom: az egyház, a gyülekezet. Isten bennünk és közöttünk! Ez az Ő temploma. Mi következik mindebből? 1. Ahol Ő lakik, ott a dolgoknak Neki megfelelően kell lennie. Ő szent, és ezért az övéi között is fel kell, hogy ragyogjon az Ő szentsége. Az övéi is szentek, ez azt jelenti, hogy a számára elkülönítettek. Nem lehet felemás igában járni! Nemet kell mondani a tisztátalanra. 2. Ahol Ő lakik, ott minden Tőle függ. Az imádság háza a templom. Vagyis mindent Tőle kérve, várva, Elé tárva, Őt imádvá kell tenni. Ez az Ő imádatának a helye. Szentség és dicsőség kell, hogy ragyogjon

közöttünk! S a templom épülő épület, nincs befejezve. Növekszik, egyik kő épül a másikra, egyik hívő a másikra, és a másikkal együtt épül szent hajlékká a Szentlélek által. S hármass küldetése van: 1. Fölfelé – Isten dicsőítése. 2. Befelé – épülés. 3. Kifelé – misszionálás, vagyis kapcsolódjunk be Isten dicsőítésébe, egymás építésébe, azok elérésébe, akik még nem imádják Őt. Milyen csodálatos küldetése ez!

Kilencvenéves templomunkra nézve sokkal állapítják meg: csodálatos. S ezek között a csodálatos falak között a legcsodálatosabb, hogy „Itt van Isten köztünk...” Ha a gyülekezetben is láthatóvá válik, hogy mi az Ő temploma vagyunk. Mint élő kövek épülünk és építünk. Dicsőítjük szent életünkkel az Urat, imádjuk Őt, és közbenjárunk Nála másokért. Ez méltó Hozzá és ez méltó ezen a helyen is, gyönyörű templomunkban!

Somogyi Péter lelkipásztor

A szeretet hálójában

Felnőtt konfirmáció

„Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1,6)

Április 6-án, ünnepi istentiszteletünkön 29 testvérünk vallotta hitvallásunk szavaival élete legnagyobb kincsének, hogy „mind testestől, mind lelkestől, mind életemben, mind halálomban nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok”. Közülük tizenötén most kérték a keresztelésüket is. Nemcsak számukra, hanem a gyülekezet számára is meghatározó és hálára indító élmény volt, amikor láttuk a 18–40 év közötti fiatalokat, felnőttéket meghajtott fejjel a keresztség alatt állni,

és nyílt tekintettel hitvallást tenni. Sőt ötven év feletti hitvallástevők is álltak a csoportban.

Mi indította ezeket a testvéreinket, hogy részt vegyenek a felnőtt konfirmációs tanfolyamon (októbertől húsvétig húsz alkalmat tartottunk), és a gyülekezet előtt hitvallást tegyenek? – Hagyományörzés nem. A tradíció már a vidéki gyülekezetekben is bomlik, itt a fővárosban pedig elképzelhetetlen ezen az alapon fiatal felnőtteket egybegyűjteni. Ráadásul abban az életkorban vannak, amikor minden perc számít, az élet sűrűjében kell helytállni az egyetemen vagy munkahelyeken. Befektetési bankár, piackutató, esztorgályos, könyvelő, hivatásos határőrtiszt,

LELKI HÁZUNK TÁJA

Letette az Úr elé a bűneit

Kázmér László az ELTE történelem-politológia szakára jár, sokáig basszusgitározott és énekelt egy rockzenekarban. Évekkel ezelőtt az egyetemen ismerkedett meg egy lánnyal, aki reformátusnak vallotta magát, de valójában hindu templomba járt... Sokat beszélgettek a vallásokról, a hitről, akkor kezdte el ez a téma Kálmánt is érdekelni. Egyre gyakrabban vette a kezébe a Bibliát, és rájött, hogy Jézus Krisztus az egyedüli megváltó. De nem tudott róla beszélni, hiszen még egyáltalán nem ismerte. László nővére, Krisztina viszont már tíz esztendeje hitre jutott, itt a Fásorban, ő hívta el öccsét templomunkba, egy evangelizációs sorozatra. László először még azzal a gondlattal tért haza, hogy „elfogadható” mindaz, amit hallott, de „Isten majd megkeresi, ha akarja...” Eltelt egy év. Aztán elkezdett újra jönni vasárnaponként, és a felnőtt bibliaórára járt. És az Úr új szívet adott neki. „A könyháiban sírva írtam össze a bűneimet egy füzetbe, mármint azokat, amelyek eszembe jutottak, és letettem őket Isten elé” – vallja László, aki a konfirmációs ünnepi istentiszteleten is könnyes szemmel állt meg Jézus Krisztus és a gyülekezet előtt. Számára kettős ünnep: keresztelező is volt ez az alkalom. Nagyon örült neki, hogy a keresztelésre és a konfirmációjára olyan embereket is elhívhatott, köztük édesapját, barátait, akik különben nem jöttek volna el Isten házába.

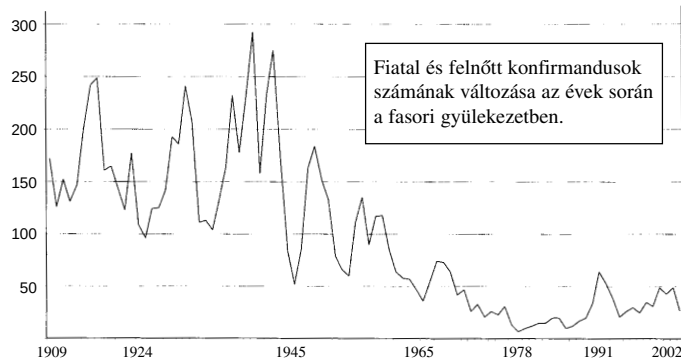
házasságot kötni, hogy Őt megismerve, Vele indulhassunk. – Fiatal férfi megállt az utcai hirdetőtáblánk előtt, s kinézte magának az ifjúsági bibliaóra időpontját. Onnan már egyenes út vezetett a tanfolyamra is. Azóta

LELKI HÁZUNK TÁJA

már felesége is feltűnik az istentiszteleteken. – Tamás, a művelődésszervező sógor-nője révén talált közénk és olyan komolyan vette a hitre indulást, hogy Esztergomból jött autóval vasárnaponként az órákra. – Feri a templomi istentisztelete-

ken, majd csendeshéten hitre jutott és több társával együtt már mint Jézus követője kezdte el a tanfolyamot. – Lacit a korábbi években konfirmált nővére (aki ma már a lakóhelyéhez közeli gyülekezetben végzi a kazettamissziós szolgálatot) küldte hozzánk, majd mikor Jézust Szabadító Úrnak megismerte, ő maga is Jézushoz segítette a reikimesterségben erősen megkötözött Szilvit. – Két fiatal édesanya az anyakör „hálójában” akadt fenn... – és folytathatjuk a sort, amely a mi Urunk leleményes szeretetéről beszél nekünk, ahogyan ráteszi kezét egy életre és magához szereti azt.

A bibliai tanfolyam nem garantálja, hogy ezalatt mindenki élő hitre jut. De tudjuk, hogy a hit az Ige hallásából születik. Azt is tudjuk, hogy akiben elkezd az Úr a jó munkát, annak életében Ő fogja azt végig vezetni. Nagy hála van a szívünkben, hiszen szemünk előtt zajlik Isten XXI. században is hitet teremtő munkája, látjuk életeket átalakító hatalmát és szeretetét. Mivel a tanfolyam hallgatói igazi baráti szeretet-léghőben éltek végig ezeket a hónapokat, elhatároztuk velük, hogy ősztől számukra havonta egyszer bibliaitanulmányozó órát tartunk. Szeretnénk folytatni az ige tanulmányozását ebben a csoportban is és fejlődni, növekedni a hitben és ismeretben, Jézus Krisztus követésében.

Az ünnepi alkalmon máris meghirdettük a következő tanfolyamra történő jelentkezést és készítjük elő az őszi, októberben kezdődő 2003/2004. évi felnőtt konfirmációt.

Végh Tamás lelkipásztor

Isten átölel

A konfirmáltak között voltak hárman is egyszerre a Klucsik családból, a kilenc gyermekből (sorban: öt lány, majd négy fiú) a három legidősebb nővér: Anna, aki csellistának készül (hamarosan a Zeneakadémián szeretné folytatni tanulmányait), Eszter, aki orgonán, valamint Noémi, aki fuvalázik. Ők hívő családból, Székesfehérvárról érkeztek gyülekezetünkbe az elmúlt években. Hogy miért éppen ide, arra talán elég annyi magyarázat, hogy szüleik anno a Fasorban ismerték meg egymást... Amikor beszélgettem velük, éppen a Kincskereső táborhoz készítették színes kartonokból kivágatokat. Emmausban is szolgálni fognak.

– Hálás vagyok Istennek, hogy hívő, harmonikus családban nőhettünk fel – vallja Anna –, már néhány hetes korunkban is vittek a templomba, a reggeli csendességek, a tartalmas esti beszélgetések, az imádságok felejthetetlenek a számunkra és meghatározták az életünket.

– Igaz, édesapánk mindig hangsúlyozta – veszi át a szót Eszter –, hogy hiába ismerjük jól a Bibliát, hiába járunk templomba, ettől még nem kerülünk a mennyországba: újonnan kell születnünk! Én kétezerben, egy biatorbágyi csendes

Tizenkettő + egy?

Különös volt a most konfirmált fiatalok számát tekintve elcsöndesedni azon, hogy milyen jelképes szám ez az idei. Az Úr Jézus tizenkét apostolt hívott el és aztán elhívta Pált is, hogy ők tizenhárom betöltsék küldetésüket: „Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket...” (Mt 28,19-20.) S ők „elegen” voltak, mert velük volt az Úr! Igazán ma is ez az egyetlen kérdés: a most indulók szíve őszinte vággyal telik-e meg az ünnepi istentiszteleten énekelt ének alapján: „Vezess Jézusunk, s veled indulunk. Küzdelemre hív az élet, hadd kövessünk benne téged; fogjad a kezünk, míg megérkezünk.” (434. dicséret 1. verse) Imádkozunk értük, hogy ez az ő vallomásuk is legyen!

héten tettem le a bűneimet az Úr elé, s fogadtam el Jézus Krisztust a személyes megváltómnak.

– Én pedig a pályaválasztás kérdései között vívódtam – folytatja Anna –, amikor Isten megszólított, és egy nagy éjszakai sírás után új szívet adott. Meg persze választ is a kérdéseimre a Zsoltárok könyvéből (25,12): „Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja Ő, hogy melyik utat válassza.”, és Ézsaiás könyvéből (41,10): „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt, győzelmes jobбомmal támogatlak.” E két ige fontos szerepet játszott a megtérésemben. Amikor elkezdtek a konfirmáció előkészítőt, nagy mellénnyel azt hittük, hogy nem fogunk sok újat hallani, hiszen már jól ismerjük a bibliai történeteket, de nem így történt. Sok lelki táplálékkal gazdagodtunk. Csodálatos volt számunkra, hogy Isten kegyelméből hárman együtt konfirmálhattunk.

– Szép volt az ünnepi istentisztelet is, de számomra a legnagyobb élményt az első úrvacsora vétel jelentette – hangsúlyozza Eszter. – Kimondhatatlanul mély megtisztulást éltam át, és szinte szó szerint úgy éreztem: Isten átölel.

DM

LELKI HÁZUNK TÁJA

Kilencven éve konfirmálnak templomunkban, amióta áll ez a lelki hajlék. Előtte 1909-től már önállóan anyakönyveztek gyülekezetünkben. Az első csoportban 172-en konfirmáltak, az első templomi fogadalomtételt 147-en mondták el. A mögöttünk lévő 94 év alatt 9195 konfirmandusa volt gyülekezetünknek. Legtöbbször 1939-ben tettek fogadalmat 57 fiú, 83 leány és 152 felnőtt, összesen 292 fő. A legkisebb létszám 1978-ban volt, 7 leány. Idén felnőttekkel együtt 42-en konfirmáltak. Imádkozunk a megkeresztelt gyermekekért, szüleikért, a gyermekmisszióért, a hittanoktatásért, hogy minél többen eljussanak a konfirmációig, és a válaszig, amit az Úr Jézus szeretetére adhatnak! Mi mindnyájan tehetünk ezért valamit, ha velünk az Úr! Elegen vagyunk, csak legyünk éberek, és segítsünk imádságban, biznyságtételben. Hány és hány család él a környezetünkben! Tudjuk-e, kik reformátusok, hol vannak gyermekek? Legyünk küldöttek, hívogassunk gyülekezetünkbe másokat! Tizenkettő + egy? Nem, hiszen velünk az Úr, Ő a Mindenható Isten! Vele mindig elegen vagyunk, mert Vele együtt minden elég!

S.P.

LELKI HÁZUNK TÁJA

ESEMÉNYNAPTÁR – A LEGUTÓBBI HARANGSZÓ ÓTA TÖRTÉNT

- Április eleje óta megkereszteltünk 17 gyermeket, 26 temetésen hirdettük az Igét, és 11 házaspár kérte Isten áldását házasságkötésére.
- A rendszeres bibliaóráinkat, istentiszteleteinket, a különböző körök alkalmait folyamatosan megtartottuk, melyekre mindig várjuk az újonnan bekapcsolódókat.
- Április 12-én, szombaton családok szeretetvendégséget tartottunk, melyen a felnőtteknek és a gyerekeknek külön lelki és kézműves program volt, majd a végén közösen süteményeztünk.
- Április 14–19-ig húsvéti előkészítő hét volt egyházmegyei vendég lelkipásztorok szolgálatával.
- Április 20-án, a húsvéti istentiszteleten tettek fogadalmat gyülekezetünk új presbiterei, gondnoki és pótpresbiterei. Urunk gazdag áldását kérjük életükre, szolgálatukra!
- Április 27-én, az istentiszteleten a Lónyai utcai Református Gimnázium 10. c osztálya szolgált egy színdarab előadásával.
- Május 4-én anyák napi istentiszteletünk volt gyermekek szolgálatával.
- Május 5–9-ig gyülekezeti csendeshét volt Kecskeméten, az Emmaus házban 45 testvérünk részvételével, akik nagy örömmel tértek haza a hétről.
- Május 10-én Isten Táborában férfiak dolgoztak.
- Május 11-én a 10 órás istentiszteleten gyülekezetünk ifjúsági tagjai végezték a szolgálatot, bizonygáttal gyülekezetünk öröme.
- Május 12–17-ig lelkipásztoroknak csendeshét volt az Emmaus házban, Végh Tamás és Mezey Tibor részvételével.
- Május 15-én presbiteri gyűlés volt az új presbiterek, pótpresbiterek részvételével.

A filmbéli egri vár falainál

Családok kirándulásunkon Pilisborosjenő határában meglátogattuk az Egri csillagok című film forgatásához felépített vár romjait. Jókedvünket a néha megeredő eső sem tudta elvenni. Isten kegyelméből szép délutánt töltöttünk együtt. (Fotó: Demeter Zoltán)

LELKI HÁZUNK TÁJA

- Május 16-án konfirmandus vizsga volt.
- Május 16–17-én a konfirmandus családoknak evangélizációs alkalmak voltak.
- Május 25-én volt a gyermekek konfirmációs fogadalomtéttele a gyülekezetünkben. Szeretettel köszöntjük 13 konfirmandus testvérünket!
- Május 29-én, Áldozócsütörtökön a Lónyai gimnázium és a Julianna iskola közösen ünnepelt a templomunkban.
- Június 1-jén ünnepeltük a délelőtti istentiszteleten templomunk építésének 90 éves évfordulóját. A hálaadó istentiszteleten megemlékezést is hallottunk.
- Június 4–6-ig pünkösdi előkészítő alkalmakat tartottunk.
- Június 8–9-én Pünkösöd ünnepét ünnepeltük az istentiszteleteken.
- Június 12-én a Julianna iskola csendesnapját tartotta Isten Táborában.
- Június 13-án az iskola tanévzáró istentiszteletet tartott templomunkban.
- Június 15-én tanévzáró istentisztelet után közösen utaztunk Tahiba a táborunkba, ahol ebéd és délutáni programok várták a résztvevőket.
- Végh Tamás lelkipásztor ebben a két hónapban vendégszolgálatot végzett Tenkén, Nagyváraddal együtt, ifjúsági találkozón április 11. és 13. között.
- Somogyi Péter lelkipásztor vizitációs, gyülekezetlátogatási szolgálatokat végzett a Cimbalom utcai, a Salétrom utcai, a Külső-Józsefvárosi, a Kálvin téri, a pestújhelyi és a Szabadság téri gyülekezetekben. Katechetikai konferenciákon vett részt Nagykovácsán és Berekfürdőn, és több helyen vendégszolgálatot is végzett.
- Ebben az időszakban készítjük elő a programokat a nyári hetekre, összesen 5 hétre, melyekre várjuk a lelkiileg megújulni vágyókat!

Emmausi hálaadás

Isten kegyelméből május 5-től 9-ig áldott hetet tölthettünk a gyülekezetből 43-an a kecskeméti Emmaus házban. Csodálatos környezetben, jó levegőn mélyedhettünk el délelőttünként az Igén keresztül hívó életünk kincseiben. Isten szívünkre helyezte, hogy gyermekei vagyunk: „...Szeretében eleve elrendelte, hogy minket a maga fiaivá fogad a Jézus Krisztusban az Ő akaratának jótetszése szerint.” (Ef 1,5) Jézusban bölcsességet, igazságot, szentséget és váltságot, tökéletes kijelentést, elégtételt és közbenjárást, békességet, örömet kaptunk. Kincseket, hogy ne gyötrődjünk, ne bizonytalankodjunk, újra és újra Jézusban találjuk meg, ami kell, ami jó nekünk.

Délutánonként a keresztyén lelki ruhátartat öltöztünk magunkra, a királyi ruhákat: a könyörületes szívet, a jóságosságot, az alázatosságot, a szelídséget, a hosszútűrést. Jó volt megerősödni hitünkben, meglátni, hogy nem elég Jézust követnünk, a ruhátárunkat is le

kell cserélnünk: levenni a bűn ruháit és felöltönni az új életét. Meg kell tanulnunk minden reggel felöltözni a keresztyén ember lelki ruháit. És nem elég felöltönnünk, de az Isten által adott sorrendben használni is meg kell tanuljunk családjunkban, a gyülekezetben, a munkahelyünkön, úton-útfélen. Csoportos beszélgetéseken tártuk fel, Isten hogyan munkálkodik bennünk. A hetet úrvacsorai áhítattal zártuk, záróigénk: „És Péter kezdte mondani: Íme mi mindent elhagytunk és követtünk téged. Jézus pedig ezt mondta: Bizony mondom néktek, senki sem hagyta el házáat, fitestvéreit vagy nőtestvéreit, anyját, atyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit énértem és az evangéliumért, hogy ne kapna száz annyit. Most ebben a világban házakat, fitestvéreket és nőtestvéreket és anyát, gyermekeket és szántóföldeket, igaz, hogy üldöztetésekkel. A jövő világban pedig örök életet.” Hálás a szívünk, Úr Jézus, az áldott napokért!

Pálkás Gyuláné presbiter

Mit jelent reformátusnak lenni?

Sola Scriptura

Az első helyre kívánczik az, ami a református hit számára a legalapvetőbb – a Szentírásról szóló tanítás... A reformátorok újra felfedezték és ismételten hangsúlyozták a Biblia tekintélyét. Elutasították a magát Isten Igéje fölé helyező korrupt egyházi hierarchia zsarnokságát, valamint az Igével egyenrangúvá tett egyházi hagyományt. Erélyesen ragaszkodtak ahhoz az újra megtalált igazsághoz, hogy Jézus Krisztus Úr a saját házában, Igéjén keresztül szól népéhez, és ez az Ige az eszköz, amely által magához hívja a bűnösöket, és kiterjeszti rájuk uralmát...

Nincsen részletes ismeretünk arról, hogy Isten miképpen adta Igéjét az embereknek. Valójában csak azt tudjuk, hogy bizonyos részeit másképpen adta, mint a többit: például a Tízparancsolatot Isten a saját ujjával írta; míg az evangéliumokat ihletett emlékezések alapján, szemtanúk segítségével és történelmi kutatásokra támaszkodva, sőt mi több, egészen határozott teológiai céllal írták le (Lukács hivatkozik erre evangéliuma elején). Nyilvánvaló, hogy a Szentlélek elismerte és figyelembe vette a Szentírás íróinak emberi mivoltát és egyéniségét az ihletés folyamatában; ennek eredményeképpen írt Ézsaiás és Ámós olyannyira különböző könyvet, egészen más stílusban, teljesen eltérő háttérrel tanúskodva; Pálnak és Jánosnak az igazságot eltérő szempontból megközelítő írásain hasonlóképpen nyomot hagyott sajátos gondolkodásmódjuk és érzelmviláguk: meghökkenően más stílusban írnak, egyformán lelkesen és emelkedetten, de mindent egybevetve mégis eltérő intellektus és élmények birtokában. Emiatt nem kellene nyugtalanodnunk. Éppen ellenkezőleg, e különb-

ség inkább Isten nagyobb dicsőítésére és imádatára serkenthet, aki Lelkének mindenható felügyeletével úgy adta nekünk Igéjét, hogy Ézsaiás Ézsaiás maradt mindenben, amit írt, és Pál Pál maradt, s az eredmény mégis Isten szent és csallhatatlan Igéje lett.

A református hagyomány legértékesebb tulajdonsága, hogy a hangsúly nem az ihletettség módjára esik, vagy az írás különböző attribútumainak (jelzőinek) önmagában vett, technikai jellegű meghatározására, melyeket maguk a reformátorok alkottak (az írás tökéletességéről, világosságáról, elégséges voltáról és szükségességéről), hanem a Biblia tekintélyére. Eből a szempontból ragadhatjuk meg a Biblia jellemzésére használt különféle jelzők értelmét. A Biblia irányadó: sőt mi több, végérvényesen és abszolút módon irányadó. Nem téved, nem is tévedhet, és nem is fog minket tévútra vezetni. Támaszkodhatunk a tanítására, tökéletesen megbízhatunk benne, mindent megtalálhatunk benne, amit tudnunk kell ahhoz, hogy boldogan éljünk és haljunk meg... Ezért tehát amikor a Szentírás szól, engedelmeskedünk. Ha valamely igazságot jelent ki, értelmünket és szívünket örömmel és vidáman rendeljük alá.

De milyen alapon? Milyen alapon fogadjuk el a Szentírás tekintélyét? Honnan tudjuk, hogy amit állítunk, az igaz? E kérdésekkel újra meg újra szembesülünk. Vajon azért vagyunk meggyőződve a Szent-

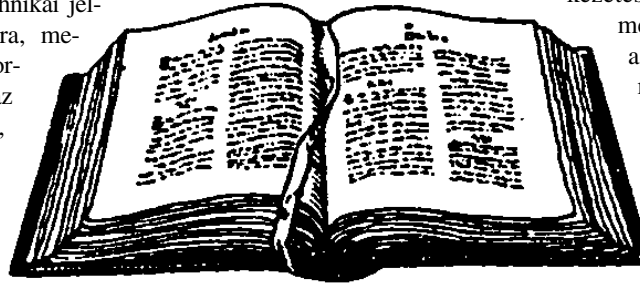
írás tekintélyéről, mert képesek vagyunk minden titkát megfejteni, bonyolultságát leegyszerűsíteni, és látszólagos ellentmondásait feloldani? Vagy éppen azért, mert emberi értelmünkkel nem tudunk behatolni titkaiba? Ezen a ponton Kálvin – a Szentlélek teológusa – felbecsülhetetlen segítséget nyújt számunkra, és Kálvin nyomán a Westminsteri hitvallás is.

A Bibliát különleges könyvnek tartjuk: felismerjük egyedülálló voltát, és hatása alá kerülünk. Példa nélkül álló egysége – jóllehet több századon át íródott – fenséges stílusa, dicsőséges tartalma, csodálatos következetessége, figyelemre méltó próféciai és azok beteljesülése – mindez mélyről fakadó szent felkiáltásra indít. Mégsem mondhatjuk azt, hogy ezek közül valamelyik vagy az összes együtt győzne meg bennünket, illetve indítana engedelmességre. A Biblia tekintélyének elengedhetetlen és egyedül meggyőző alapja, amelynek hangsúlyozásába Kálvin sohasem fáradt bele – a Szentlélek

bizonyoságtétele. Azért hiszünk a Bibliának, mert Isten szava: de Isten Lelkének tanúságából tudjuk, hogy az. Ha ezt nem értjük – ha elv拉斯ztjuk a Szentírás tekintélyét a Szentlélek bizonyoságtételétől –, a lelki hidegség veszélye leselkedik ránk, meddő viták csapdájába esünk, melyek gyümölcsötlenek, és végső soron roppant kimerítőek.

Éppen ezért a református hagyományban tanításunknak, közéleti gondolkodásunknak, istentiszteletünknek, köz- és magánéletünknek (mint keresztyén egyéneknek és mint az egyház tagjainak) Isten Igéjének végső tekintélye lesz a bírása – helyesebben a Szentírásban megszólaló élő Isten szavának a végső tekintélye. Számunkra a Biblia nem pusztán egy könyv, hanem Isten könyve: nem csupán kijelentések gyűjteménye, hanem az élő Úr szava. „A tanítást nem fogadhatjuk el addig hitelreméltónak – mondta Kálvin –, amíg kétséget kizáróan nem győződünk meg arról, hogy Isten a szerzője, így a Szentírás legfőbb bizonyítéka abból a tényből származik, hogy Isten személyesen beszél benne.”

*(Részlet John Richard de Witt
Mit jelent reformátusnak lenni?
című művéből)*

Tisztújítás

A Fasori Református Egyházközség, gyülekezetünk tavasszal új tisztségviselőket választott, presbitereket, pópresbitereket és gondnoki kart.

Új presbitereink: Dr. Südy György, Dr. Vásáry István

Új pópresbitereink: Demeter Kornél, Devich Márton, Hetei-Bakó György, Jeszenszky Róbert, Raffai Péter, Szabó Gyula

Pénzügyi gondnok: Kádár László, **diakóniai gondnok:** Dr. Kovács Zoltán,

építésügyi gondnok: Lux Ferenc, **ének-zeneügyi gondnok:** Pálúr János,

missziói gondnok: Dr. Tolnay Lajos.

Isten Igéje nincs bilincsbe verve

Dévai Bíró Mátyás emlékezete

Amikor Krisztus Urunk szelíden elindult e földi léte utolsó szakaszára, a Jeruzsálem kapujában okvetetlenkedő farizeusoknak – akik szóvá tették, hogy Jézus a Messiásnak kijáró tiszteletet elfogadta – ekképpen válaszolt: „*Mondom néktek,*

Dévai Bíró a bírái előtt

hogya ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani” (Lukács 19,40). A mi Istenünk a mohácsi vész dúlta Magyarországon a romokból is támasztott köveket – élő köveket –, akik gyönyörűen beilleszkedtek az Ő templomába, és fáradságot, nélkülözést, megpróbáltatást, üldöztetést, bilincseket is vállalva álltak be az Úr szolgálatába, s messze kiáltották az örömhírt, az evangéliumot a reménységét veszítette országban. Egyedül ezek, az evangélium igazságait hirdető prédikátorok voltak akkor a szenvedő magyar nép igaz barátai. Ők mind égő szeretettel szerették Krisztust, s azért tudták úgy szeretni hazájukat, és úgy biztatni népüket is. Ők maguk mind megtapasztalták, milyen csodálatosan meg tudja vigasztalni és fel tudja emelni az emberi lelket Isten Igéje – ezért a legfőbb gondjuk az volt, hogy az egész néphez elvigyék azt. Fáradhatatlanul prédikáltak országszerte.

A magyar reformátorokat az örök mozgás, a szüntelen úton járás jellemezte. Egyikük sem maradt sokáig egy helyen. Ha valahol elhintették az igaz vallás magvait, máris vették a vándorbotot, és továbbmentek, hogy minél több embernek hirdessék a vigasztaló szót, illetve a megtérésre hívó isteni parancsot.

A legelső magyar reformátorra, Dévai Bíró Mátyásra különösképpen ráillik e sommás jellemzés. Azok közé a diákok közé tartozott, akik elsőként hozták haza a reformáció tanait a külföldi egyetemekről. Krakkóban tanult. Hazajövele után, 1527-

ben Tomory István földesúr udvari papja lett Boldogkőváron. Tanúja volt az üldözött evangélikusok vértanúságának. Láta, milyen félelem nélkül léptek a vérpadra vagy a máglyára. Ferences rendi szerzetes lett. Legtöbbszörben e rendből indultak el, akik a magyarországi reformáció első munkálói voltak. Két évig tanult a wittenbergi egyetemen.

Szoros barátságot kötött Lutherrel és Melanchthonnal. Hazatérve (1531-ben) első útja Budára vezetett, ahol – szóban és írásban – bátran kezdte hirdetni az Igét. „Szószéke nincs, de szószék minden magas kő, amire ráállhat” – jegyezték fel róla. A kassaiak meghívták lelképásztoruknak a nagy prédikátort, és szomjúhozva tódultak igehirdetésre. Ámde egy alkalommal az egri érsek katonákat küldött rá, elfogatta és Bécsben börtönbe záratta. Ott Fáber püspök többször maga elé vezette hitvitára Dévait, de őt sem bibliai érvekkel, sem ígéretesekkel, sem fenyegetésekkel nem sikerült hitehagyásra bírni. Mikor egyszer a püspök így szólt hozzá: „Megáldanálak, ha keresztyén volnál!” – Dévai ekképpen válaszolt: „Nincs szükségem a te áldásodra, van Isten, aki megáldjon engem, s egykor majd könyörül is rajtam!” Hívei megszőktették a bécsi börtönből, és ezután újra Budára került lelkésznek.

„Nem a mise, nem a fülbégyőzés, hanem a Krisztusban való hit szabadít meg bűneinkből – hirdette –, ő az egyedüli közbenjáró, és nem a szentek”. Táborá rendkívül megnőtt. Nem tetszett ez a budai papnak, és addig áskálódott ellene, míg Zápolya János börtönbe nem záratta. Ebből a fogságból csodával határos módon úgy szabadult ki, hogy megtérítette a vele együtt raboskodó zord kovácsot, akit Zápolya azért záratott be, mert rosszul patkolta meg a király kedvenc lovát. Amikor kiszabadulhatott, kijelentette: „egy hiten vagyok a velem raboskodó Dévaival; vagy együtt szabadulunk, vagy együtt pusztulunk el a börtönben”. A királyt meghatotta a kovács magatartása, és a reformátornak is megkegyelmezett.

Dévai – rövid élete során – sokszor volt életveszélyben, és így nézett szembe száz halálvesedelemmel, egyedül Istenére támaszkodva. Végő éveit már szakadatlan bujdosásban töltötte. A nép mindenütt csodálta, szerette és befogadta tanításait. Ám az üldözők, mihelyt megneszelték hollétét, nyomába eredtek. Ő viszont nem törődött

ezzel: „Addig vezéreljen, védjen, oltalmazzon Isten, ameddig jónak látja – mondta –, a kegyesek vigasztalása nem maradhat el!” Az 1536. esztendőben Nádasdy Tamás sárvári birtokán telepedett meg. Itt írta Apologia című kitűnő könyvét a reformáció védelmében. Sárváron nyomdát és iskolát alapított, és elkészítette az első magyar helyesírási szabályzatot. Újabb külföldi útjai után, 1537-től Sárospatakon Perényi Péter utvári papjaként a jobbágyok egész sorát térítette az evangéliumi hitre. Később elvállalta a szikszói iskola vezetését, de innen is menekülni kényszerült.

Wittenbergben Melanchthonnál vendégeskedett, hazafelé jövet útb ejtette Bázelt is, ahol akkor már készen volt Kálvin Intitútiója. Itthon már a helvét reformáció szellemében hirdette az Igét. Miskolcra hívták lelkésznek, de a papok üldözése miatt Erdőre menekült. Részt vett a nagyváradi hitvitán, ahol egyszerű, világos szavakban fejtette ki a megismert hitigazságokat. Élete utolsó éveiben debreceni lelképásztor volt. Ott fejezte be küzdelmes, de a magyarországi reformáció szempontjából áldásos életét.

A fogoly Pál apostol bilincseire mutatva inti fiatal munkatársát, Timóteust a megismert evangélium melletti bátor helytállásra, és annak hirdetésére. Őt ugyan megkötözhetnék, de „*Isten Igéje nincs bilincsbe verve*” (2Timóteus 2,9).

Dévai Bíró Mátyást hányszor bilincselték meg – ki tudja? Elnémítani nem tudták! Elsorolhatatlan, hogy a történelem folyamán hányféle módon próbálták elnémítani az Igét. Kigúnyolták, meghamisították a tiszta evangéliumot. Ma is sokan semmibe veszik az igehirdetést, elkerülik a templomot.

El lehet némítani az Igét? Vigyázzatok! „*A kövek fognak kiáltani!*”

Összegyűjtötte: Dévai Józsa Gábor

Illyés Gyula

A REFORMÁCIÓ GENFI EMLÉKMŰVE ELŐTT (részlet)

*Övék az érdem, kiket sem a máglya
nem riaszthatott vissza, sem a gálya –
sem harcaik bukása,
a léptenként fölmeredő „hiába”!
Látták, vagy nem a céljuk,
azt jól látták, hogy nincs visszafelé út;
a múlt, ahogy füst-veve összeomlott,
úgy lökte őket, mint lőpor az ólmot:
előre! és ők vállalták e sorsot –
Mondd hát velem, hogy dicsőség reájuk!*

KITEKINTŐ

Magyarország úgy döntött, hogy 2004. május 1-jén belép az Európai Unióba (a lakosság 45,62 százaléka járult az urnákhoz, s akik voksoltak, azoknak a 83,76 százaléka igent mondott). Athénban már alá is írtuk a csatlakozási szerződést. De mit jelent mindez a hívő emberek számára? Mire legyünk felkészülve? Egyházunkra nézve vannak-e előnyei, hátrányai, veszélyei az uniónak, s ha igen, melyek ezek? Sajnos a Biblia alapján álló válaszokat alig kaptunk e kérdésekre.

Egyházi vezetőinktől interjúkban, előadásokon – a Faszorban a szószékről is – hallhattuk: megdöbbenő, hogy Isten neve egyáltalán nem szerepel az EU alkotmánytervezetében (állítólag Belgium és Franciaország akadályozta meg, hogy belekerüljön). Annak az Európának az alkotmányában, amelyet éppen a bibliai keresztyén kultúra tett stabilá, gazdaggá, sokszínűvé. Lelkészeink ugyanakkor arra figyelmeztetnek: talán jobb is, hogy Isten neve „kimaradt” a szövegből, hiszen az Úr nevét senki ne vegye hiába a számára, senki ne írja le hiába... Különösen aggasztó, hogy Isten nevének (és a Biblia, az egyház szónak) a mellőzését azzal próbálták megindokolni, hogy sértené a muzulmán Törökországot. „Ezek után nehéz megszabadulni a gondolatától, hogy az unió minden vallás iránt toleráns, kivéve a keresztyénséget” – véli Sípós Ete Álmos lelkipásztor. S bár nincs még végleges döntés az alkotmány szöve-

géről, e figyelmeztetésből sok mindenre következtethetünk az EU állapotáról.

A Biblia és Gyülekezet áprilisi számában két elgondolkodtató írást olvashattunk az EU-ról, amelyeknek főbb mondanivalóit nem árt, ha a Harangszókból gyülekezetünk tagjai is megismerik. Sokak szerint nem az a fő kérdés, hogy az EU-ban több pénzünk lesz-e vagy kevesebb, hanem az, hogy ez a gazdasági és politikai-hatalmi koncentráció mennyiben szolgálja Isten dicsőségét. Nyilvánvaló, hogy keresztyén ember számára csak ez lehet az elsődleges kérdés az EU-val kapcsolatban. A második pedig az, hogy az EU ad-e lehetőséget az evangélium terjesztésére, illetve milyen törvényes feltételeket szab, kínál a keresztyén erkölcsi normák érvényesülésének. Elgondolkodtató, hogy abba a 105 tagú testületbe, mely az EU alkotmányán dolgozik, nem delegáltak egyetlen egyházi vezetőt sem. Veszélyt jelent az is, hogy tavaly az Európa Parlament azzal vádolta meg a keresztyén egyházakat, hogy beavatkoznak a társadalmi életbe. (Mi, itt Magyarországon, jól ismerjük ezt az érvelést az elmúlt évtizedekből...) Ezzel a váddal az egyház prófétai küldetését kívánták elvitatni, amit eddig csak a diktatúrákban tettek meg.

Gyülekeznek azonban más sötét felhők is az EU égboltja felett. Egyre több tagállam immár a házassággal egyenlő rangú együttélési formának fogadja el az azonos nemű

KITEKINTŐ

párok kapcsolatát, amelyek egyházi megállásának megtagadását fegyelmi eljárás követi. Sípós Ete Álmos szerint ez „a keresztyén házasság és család erkölcsi fundamentumának lebontásáról...”, a Biblia erkölcsi normáinak nyílt szembenállásáról árulkodik”.

Sokan úgy vélik, hogy külön kell választani a dolgokat, az EU-t mint politikai-gazdasági-jogi keretintézményt, és azt a számunkra elfogadhatatlan „semmilyen-ideológiát”, amely az EU fölépítése mögött bujkál. Azt mondják, hogy a káros ideológiák – mint például a globalizáció vagy a feltétel nélküli liberalizmus – az EU-n kívül is elérnek bennünket, sőt, egyre durvább „támadással” szemben az unión kívül idővel még védtelenebbek leszünk. Balog Zoltán lelkész szerint keresztyénként akár igent is

mondhatunk az EU-ra, ha józanul tekintünk rá, és nem többet mint az emberi együttélés számos hibával terhelt keretét látjuk benne. De Balog Zoltán is figyelmeztet, hogy az EU-ra nehezedő ideológiával súlyos problémák vannak. „Mondjuk ki tehát – fogalmaz Balog Zoltán –: az unió nem keresztyén, s ha egyszer benne találjuk magunkat – márpedig ez egy év múlva így lesz –, akkor nekünk, keresztyéneknek az a dolgunk, hogy ott is hirdessük Krisztus evangéliumát, ahogyan azt Pál apostol a római birodalomban tette.”

Első számú feladatunk tehát az EU-ban: még mélyebb hittel, még egyértelműbben, a lélek fegyverzetével felvértezve még harcosabban, még következetesebben és kitartóbban keresztyénnek és magyarnak lenni.

d. m.

A hitük tovább él!

Kétezerhárom február 1-jén Rick Husband kapitány, Michael Anderson hadnagy és öt másik űrhajós meghalt, amikor a Columbia űrrepülőgép darabjaira hullott, néhány perccel landolás előtt. Mindkét űrhajósról tudták környezetükben, hogy hívő keresztyének. Bizonyágtételük máig ható. Husband és Anderson egyaránt helyes sorrendet tartottak életükben: szerették Istent, szerették a családjukat és a munkájukat. Husband 34 bibliai elmélkedést rögzített videóra lánya és fia számára. Minden napra jutott egy-egy történet mindkét gyereknek, amíg édesapjuk az űrben van. A két férfi szinte sohasem árulta el magáról, hogy űrhajós, ellenben rendszeresen bizonyágot tettek másoknak hitükről.

Az űrrepülést megelőző karantén megkezdése előtti vasárnapon a gyülekezet imádkozott mindkét űrhajósért. Anderson hadnagy

ezt mondta: „Rick és én azért imádkozunk, hogy szerencsésen teljesíthessük küldetésünket, és azért is, hogy Isten engedje meg, hogy az emberek meglássák a hitünket”.

Imádságuk meghallgattatott a Columbia

A Columbia legénysége. Baloldalon Anderson és Husband

KITEKINTŐ

tragédiájának ellenére, mert egyre több ember ismeri meg Krisztusba vetett hitüknek történetét. Hitük hatása egyre nyilvánvalóbb a közvetlen gyülekezetükben és szélesebb körökben is. A tragédia utáni megemlékező istentiszteleten nagy tömegek vettek részt, a lelkipásztort pedig felkereste két hölgy, akik elmondták, hogy Husband kapitánnyal együtt dolgoztak a NASA-nál (az Egyesült Államok űrközpontjánál). Gyakran hívta őket a gyülekezetbe, de eddig nem jöttek el. Végül február 2-án „elfogadták” a kapitány meg-

akiknek nincs reménységük. Mert ahogyan hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, úgy bizonyos az is, hogy Isten az elhunytakat is előhívja Jézus által vele együtt.”

Mivel az űrrepülés igen kockázatos vállalkozás, a NASA-nál minden űrhajós kitölt egy nyomtatványt repülése előtt, melyre leírja végső kéréseit egy esetleges balesetre. Husband kapitány azt kérte lelkipásztorától: „Beszélj az embereknek Jézusról. Ő olyan valóságos számomra.”

A televíziós közvetítő ezt kérdezte,

A 45 éves Rick Husband kapitány személyes biznyságtételét egy nagy evangélizáción mondta el 2000-ben. Az alábbiakban ezt olvashatják a Testvérek.

„Már kamaszkoromban megtértem, de ezt soha senkinek nem mondtam el, ezért ide-oda hányódtam keresztyén életemben. Körülbelül 12 évvel ezelőtt nyilvánosan is vallalnom kellett, hogy hiszek Jézusban, és azóta feleségemmel együtt gyülekezetbe járunk. Amint elkezdtem tanulmányozni az Igét, rájöttem, hogy néhány dolognak meg kell változnia az életemben. Négyéves koromtól fogva űrhajós szerettem volna lenni. Elvégeztem minden szükséges iskolát és képzést, hogy céloimat elérhessem. Kilenc év alatt négyszer jelentkeztem a megmérettetésre, hogy asztronauta lehessen. Harmadik próbálkozásom arra az időre esett, amikor már jártam gyülekezetbe. Akkoriban azon aggódtam, hogy a látásom nem lesz elég jó ahhoz, hogy bevállassanak. Kontaktlencsét kezdtem hordani, hátha javul a látásom, és ezzel átmegyek a látásvizsgálaton. A kontaktlencse azonban nem megengedett az űrhajósoknál, ezért letagadtam, hogy ezt viseltem a vizsgálaton. Houstonban túljutottam a látásvizsgálaton, sőt jól sikerült a felvételi beszélgetésem is. De nem választottak ki. Isten megmutatta, hogy a hazugság semmiképpen nem lehet egy hívó ember módszere. A 37. zsoltár 4. verse vált útmutatómmá ezekben az időkben: „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit.” Úgy éreztem, mintha Isten azt kérdezné tőlem: „Mi a szíved kérése?” Egyből válaszoltam. „Űrhajós szeretnék lenni.” De ahogy tovább gondolkoztam elcsendesedve Isten előtt, mintha ezt kérdezte volna. „Igazán? Mi az igazi vágyad?” Rájöttem, hogy sokkal fontosabb, hogy Istennel kapcsolatomban legyen, istenfélő életet éljek, istenfélő férj és apa legyek, minthogy feljus-sak az űrbe. Amikor eljött a negyedik jelentkezésem ideje, úgy éreztem, hogy meg kell mondanom az igazat. Az Úr kérte tőlem ezt a Példabeszédek 3,5-6-ban: „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet.” „Bízz bennem. Legutóbb hazudtál, mégsem sikerült. Mondj most igazat, és lássuk, mi történik.” Megértettem végre, mit jelent az egész életemet Istennek adni, és ezt gondoltam: „Rendben van, Uram. Azt szeretném tenni, amit te vársz tőlem, és nem számít, hogy asztronauta leszek, vagy valami más. Kitöltöttem a jelentkezési lapot, bevallottam az igazat. Houstonban átestem a beszélgetésen és az orvosi vizsgálaton, és beválasztottak az űrhajósok közé. Isten azt mondja, hogy bízhatunk benne, és valóban bízhatunk.”

hívását, és befogadták az Úr Jézust a szívükbe. Anderson korábban azt mondta lelkipásztorának, hogy ha a dolgok nem jól alakulnának, akkor se aggódjanak miatta, hiszen csak még „feljebb” megy.

Az 1 Thessz 4, 13–14 megerősítette, hogy egy űrhajósbaletet nem élete végét jelentené: „Nem szeretnénk, testvéreink, hogy... szomorkodjatok, mint a többiek,

amikor meglátogatta a gyülekezetet: „Miért olyan nyugodt itt mindenki?” A lelkipásztor így felelt: „Mert tudjuk, hol van Rick és Mike. Érezzük ugyan a fájdalmat, ami elvesztésükből adódik, de mégis tudjuk, hogy ez nem fájdalom.”

A Decision (Döntés) magazin 2003. márciusi számából fordította: Pálúr Kornélia

Mennyei mobiltelefon

Mobiltelefonom bár csak néhány dekányi súlyt nyom, nagyon húzza a zsebet. Kiteszem magam elé. A számítógép klaviatúráját az ölemben nyomkodom. Az eddig néma hangszóró egyszer csak elkezd kattogni és zúgni. Nem értem, hogy mitől szólalt meg. Aztán a mobilom is pittyegni kezd. Valaki keres. A beszélgetés után csend támad. Nem hallok semmit, de vajon mi zajlik az éterben? A világ tele van láthatatlan jelekkel, sőt, e jelek folynak, hullámanak, pörögnek körülöttünk. Kinyitom a szemem, és csillagok millióit látom az éjszakai égbolton. A fény évmilliók alatt ért el a szemembe, hogy egy szempillantásra beleborzongjak a végtelenbe vesző csodákon, és átéljem saját életem kicsiny voltát.

Hányféle digitális vagy más jel zsong körül bennünket? Gyerekkoromban játszva tekergettem a rádió keresőgombját. Élveztem az ismeretlen zajokat, a sustorgást, a távoli adók szignáljait, a számomra izgalmas, de érthetetlen nyelven beszélő bemondóik

hangját. Ugyanúgy nem értem a végtelenből jövő üzenetet, mint a kattogást és zúgást, amely értelmetlen zajként ömlik felém a hangszórón át. Tényleg értelmetlen az a jelfolyam, amit nem értek? Kutatjuk a jeleket és az információfolyamokat, összerakosgatjuk kirakós játékként a körülöttünk lévő világ eseményeit és történéseit, de a részletekben nem ábrázolódik ki számunkra az, Aki az üzeneteket küldi.

Fogalmunk sincs arról, hogy mi zajlik a mobiltelefonban és a távoli vagy közelebbi közvetítő állomások és számítógépek között. De mégis, amikor fogadjuk a hívást, megszólal egy hang, aki bennünket keres.

Megelevenedik előttem egy kép Máté evangélista szűkszavú leírásából: Amikor meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. Ő pedig megszólalt, és így tanította őket... Jézus közösségben volt az övéivel. Együtt élt, evett, ivott gyalogolt velük. Természetes volt, hogy megszólítható volt, és Ő is megszólított ők. Volt ideje rájuk. Látta az éhséget, ami miatt oda jöttek a pusztába is utána. És megelégtette őket isteni Igével, vagy ha kellett, kenyérrel és hallal. Vajon hogyan érthette volna meg bárki, hogy mit jelent „Isten országa”, ha Ő nem fordítja le számunkra?

Jézus a „mobil”: átalakítja a digitális isteni jelet, számunkra is felfogható, értelmezhető, analóg jellé. Nem születünk úgy, hogy a mobiltelefon a kezünkben volna. De mikor elérünk egy érettebb korba, szükségét érezzük, hogy többet értsünk a körülöttünk lévő világból. És ha eljut hozzánk mások elbeszélésén, bizonyosságain keresztül Isten üzenete, annak információtartalma felkelti bennünk a vágyat: nekem is szükségem lenne egy ilyen mobilra! Én is érteni akarom Istent!

Kedves testvérem, jó hírem van számokra! Jézus golgotái halála, mennybe menetele

ARCKÉP

és a Szentlélek eljövetele óta „akció” van a mennyei hálózaton: mindenki ingyen megkaphatja a maga mobilját: Isten kifizette előre a készülék és a csatlakozás árát: Fiát adta, hogy mi megkaphassuk, visszakaphassuk a Vele való közösségünket, kapcsolódási képességünket: Szentlelkét.

Ezáltal bárhol elérhető vagy számára, és Ő is számodra. Teljes a hálózat lefedettsége.

Ő mindenütt lát és hall téged. Ha jól figyelsz, éber vagy, a készüléked be van kapcsolva és fel van töltve, akkor jól hallod Őt. Vagy küld egy „SMS”-t: reggeli csendességben egy időszerű bátorítást, intést, vigasztalást kapsz. Hogy használd-e az üzeneteit, az rajtad múlik!

Van már mennyei mobilod?

Dr. Tolnay Lajos

Trombita – szóval

Istentiszteleteinken a gyülekezeti énekeket az orgona mellett a karzatról gyakran trombitaszó is kíséri-vezeti. Frenczel Bertalan trombitaművészt hallhatjuk játszani ilyenkor, akit e villáminterjú segítségével szeretnénk most közelebbről is bemutatni a gyülekezetnek.

– Feleségeddel a pároskör alkalmainak rendszeres résztvevői vagytok. Onnan tudjuk, hogy néhány hónapja megváltozott az életetek...

– Igen, Isten kislányával ajándékozott meg bennünket, megszületett Frenczel Dániel Emánuel.

– Gondolom, hogy nem véletlenül kapta az Emánuel nevet.

– Amikor Jézus megszületik, Immanuelnek neveztetik – olvashatjuk az Evangéliumban, ami azt jelenti: Velünk az Isten! Ez az Ige, mint alapvető figyelmeztetés, állandóan előtttem van az utóbbi években. Bátorságot és erőt ad. Nincs mitől félnünk, hiszen az Úr mindig fogja a kezünket.

– Vannak testvéreid?

– Nyolcan vagyunk testvérek – négy fiú, négy lány. Én vagyok a negyedik a sorban.

– Mindenki muzsikál?

– Édesapám református lelkész volt Szabolcsban, Nyírparsznyán, ma már nyug-

djban van. Az egész család muzsikált, a nyolcvanas években csináltunk egy családi zenekart, egy fúvósszextettet.

– Milyen hangszerekkel?

– Édesapám és Józsi bátyám klarinéton, Ági és Erzszi nővérem fuvalán, Béla öcsém tenorkürtön, én pedig trombitán játszottam, a három kistestvérem még kimaradt a csapatból.

– Miket játszottatok?

– Elsősorban egyházi énekeket, halálújakat, zsoltárokat különböző hangszerelésben, írt nekünk számot Draskóczy László vagy a mátészalkai zeneiskola igazgatója, Mátyus Sándor.

– Hol muzsikáltatok?

– Gyakran szolgáltunk istentiszteleteken, felléptünk egyházi konferenciákon, Szabolcsban, Zemplénben sok evangelizáción vettünk részt. Ezek a szolgálatok adtak inspirációt ahhoz, hogy megpróbálkozzam a zenei pályával.

– Hol végezted a tanulmányaidat?

– Miskolcon, majd a főiskola negyedik és ötödik évét a Zeneakadémián, Szűcs Zoltán növendékeként. 1994-ben diplomáztam mint trombitaművész-tanár. Újra elindultam szerencsét próbálni...

– Ezt hogy érted?

– Korábban már kilenc hónapot, a diplo-

Frenczel Bertalan (Fotó: Dévai Józsa Gábor)

ma után pedig újabb ötöt Németországban töltöttem mint szalonzenész, cirkuszi trombitás. Főleg az volt a szándékom, hogy pénzt keressék, hogy tudjak venni egy jó hangszert. Először fürdővárosokban muzsikáltunk, később a híres Roncalli cirkusznál – lovasszámokhoz, légtornász- és bohóc produkciókhoz.

– A templomoktól a cirkuszig... – nagy ugrás!

– Bár a hit közelében nőttem fel, vallásos nevelést kaptam, nem értettem meg, mit jelent Jézus szeretete, mit jelent őt befogadni a szívembe. Eléggé ellentmondásos életet éltem, s éppen a társaim gúnyos kérdései segítettek az eszmélésre: „Hívőnek mondod magad, s mégis így viselkedsz?”...

– Mikor történt a fordulat?

– Egyre többet olvastam a Bibliát, meg más keresztyén könyveket. 1994-95-ben tértem meg. Akkor értettem meg Jézus szabaddítását, és akkor fogadtam be őt a szívembe.

ARCKÉP

– A fasori gyülekezettel hogy kerültél kapcsolatba?

– Mivel itt laktam a Zeneakadémia fasori kollégiumában, gyakran jöttem ide templomba. De akkor még inkább Pasarétre, a Nagyváradi terejébe jártam. Aztán egy alkalommal, amikor öregek otthonában szolgáltam, Végh Tamás lelképásztor megszólított, nem volna-e kedvem egyszer a Fasorban is trombitálni. Így kezdődött. A Fasorban végleges otthonra laktam, feleségemmel, Johannával együtt.

– Őt hol ismerted meg?

– Az Éjféli Kiáltás Misszióban. Szívesen szolgállok ott. Én elsősorban számítógépes tördeléssel, nyomdai előkészítéssel foglalkozom, könyveket készítünk, többek között Zimányi Józsefét, Pálhegyi Ferencét, Sípos Ete Álmósét, Füle Lajosét. És mi nyomjuk a Biblia és Család, a Biblia és Gyülekezet című újságokat is. Édesapámnak is segíték a Tiszahát című beregi lapocska formálásában.

– És a muzsikusi hivatás?

– A szólistaálmok rég szertefoszlottak. Ma már nem is nagyon izgatnak. Volt a számmal egy kis probléma, nem tudtam rendesen fújni. Először összetörtem, volt is egy időszak, amikor letettem a trombitát. Ekkor álltam be a misszióba. Aztán Isten megértette velem, hogy a zenélés is szolgálat. Dolgozom itt-ott zenekarokban, például a Fővárosi Operettszínházban, tanítok Miskolcon a szakiskolában, és a főiskolán is van négy növendékem.

– Most hol laktok?

– Rákoskeresztúron.

– Jó messze...

– Messze és mégis közel. Hiszen bárhol vagyunk, Isten velünk van. A kérdés mindig csak az, hogy mi mennyire ragaszkodunk hozzá. Ez az, ami a múltat, a jelenünket és a jövőnket meghatározza.

Devich Márton

GYEREKKUCKÓ

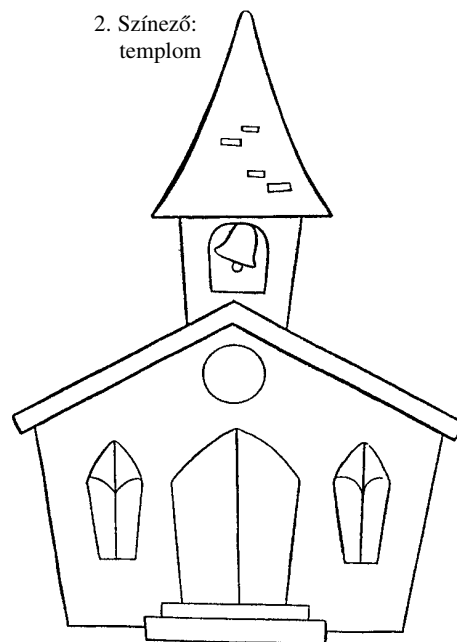
Kedves Gyerekek!

Itt a vakáció, amikor a nagyobbaknak nem kell már tanulni, sokat lehet játszani, és bizonyára sok szép helyre utaztok majd. Ha nem lesztek gyülekezetetek közelében, akkor is gondoljatok arra, hogy Isten mindenhol veletek van, és vasárnaponként nyáron is vár Benneteket istentiszteletre – akárhol is vagytok!

1. Akinek van kedve, ezzel a verssel könnyen megtanulhatja, hogy a Biblia könyvei hogy jönnek sorban egymás után. (Az Újszövetségről szóló versszak a következő számban lesz.)

Az Ószövetség könyvei:

*Bibliánk elején van Mózes öt könyve,
Józsué, a Bírák és Ruth története.
Sámuel, Királyok, Krónikák könyveit
Ezdrás, Nehémiás, Eszter és Jób követik.
A Zsoltárok könyvét a Példák beszéde,
Prédikátorét az Énekek Éneke.
A próféták sorát Ézsaiás kezdi,
Jeremiás pedig nyomban őt követi.
Ezután találjuk a Siralmak könyvét,
Majd Ezékielét és Dánielét.
Hóseásét Jóel, Ámósét Abdiás,
Jónás könyvét sorban követi Mikeás.
Náhumot Habakuk, majd ezt Zofóniás,
Haggeus írását titkos Zakariás.
Malakiás könyvét tették a végére,
Kik gondot viseltek Isten Igéjére.*

3. A következő, megszívlelendő mondatot a Bibliában találhatjátok. Ahhoz, hogy megtudjátok, hogy hogyan is szól ez az idézet, meg kell fejtenetek a rovásírást. A megfejtéshez a rovás ABC-t az alsó sorokban találhatod – a rovásírást jobbról balra kell olvasni!

!Y 4 03Y1120A28A212A)2 03028H2# 1Y
!04)H2 24 A2M120 22 YH28 ,02)02Y12A41

Rovás ABC: A H 1 2 K 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 1351 1352 1353 1354 1355 1356 1357 1358 1359 1360 1361 1362 1363 1364 1365 1366 1367 1368 1369 1370 1371 1372 1373 1374 1375 1376 1377 1378 1379 1380 1381 1382 1383 1384 1385 1386 1387 1388 1389 1390 1391 1392 1393 1394 1395 1396 1397 1398 1399 1400 1401 1402 1403 1404 1405 1406 1407 1408 1409 1410 1411 1412 1413 1414 1415 1416 1417 1418 1419 1420 1421 1422 1423 1424 1425 1426 1427 1428 1429 1430 1431 1432 1433 1434 1435 1436 1437 1438 1439 1440 1441 1442 1443 1444 1445 1446 1447 1448 1449 1450 1451 1452 1453 1454 1455 1456 1457 1458 1459 1460 1461 1462 1463 1464 1465 1466 1467 1468 1469 1470 1471 1472 1473 1474 1475 1476 1477 1478 1479 1480 1481 1482 1483 1484 1485 1486 1487 1488 1489 1490 1491 1492 1493 1494 1495 1496 1497 1498 1499 1500 1501 1502 1503 1504 1505 1506 1507 1508 1509 1510 1511 1512 1513 1514 1515 1516 1517 1518 1519 1520 1521 1522 1523 1524 1525 1526 1527 1528 1529 1530 1531 1532 1533 1534 1535 1536 1537 1538 1539 1540 1541 1542 1543 1544 1545 1546 1547 1548 1549 1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560 1561 1562 1563 1564 1565 1566 1567 1568 1569 1570 1571 1572 1573 1574 1575 1576 1577 1578 1579 1580 1581 1582 1583 1584 1585 1586 1587 1588 1589 1590 1591 1592 1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599 1600 1601 1602 1603 1604 1605 1606 1607 1608 1609 1610 1611 1612 1613 1614 1615 1616 1617 1618 1619 1620 1621 1622 1623 1624 1625 1626 1627 1628 1629 1630 1631 1632 1633 1634 1635 1636 1637 1638 1639 1640 1641 1642 1643 1644 1645 1646 1647 1648 1649 1650 1651 1652 1653 1654 1655 1656 1657 1658 1659 1660 1661 1662 1663 1664 1665 1666 1667 1668 1669 1670 1671 1672 1673 1674 1675 1676 1677 1678 1679 1680 1681 1682 1683 1684 1685 1686 1687 1688 1689 1690 1691 1692 1693 1694 1695 1696 1697 1698 1699 1700 1701 1702 1703 1704 1705 1706 1707 1708 1709 1710 1711 1712 1713 1714 1715 1716 1717 1718 1719 1720 1721 1722 1723 1724 1725 1726 1727 1728 1729 1730 1731 1732 1733 1734 1735 1736 1737 1738 1739 1740 1741 1742 1743 1744 1745 1746 1747 1748 1749 1750 1751 1752 1753 1754 1755 1756 1757 1758 1759 1760 1761 1762 1763 1764 1765 1766 1767 1768 1769 1770 1771 1772 1773 1774 1775 1776 1777 1778 1779 1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800 1801 1802 1803 1804 1805 1806 1807 1808 1809 1810 1811 1812 1813 1814 1815 1816 1817 1818 1819 1820 1821 1822 1823 1824 1825 1826 1827 1828 1829 1830 1831 1832 1833 1834 1835 1836 1837 1838 1839 1840 1841 1842 1843 1844 1845 1846 1847 1848 1849 1850 1851 1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 249

2003-ban tervezett gyülekezeti heteink**VI. 23–28.**

Konfirmandushét Tahitótfalu, Isten Tábora

VI. 30–VII. 05.

Kincskereső I. gyermekhét (1–3.o.) Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 14–19.

Kincskereső II. gyermekhét (4–6.o.) Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 28–VIII. 02.

Családos gyülekezeti csendeshét Kecskemét, Emmaus-ház

VIII. 11–16.

Ifjúsági hét Tahitótfalu, Isten Tábora

VIII. 16–18.

Családos hétvége Tahitótfalu, Isten Tábora

Kedves Testvérek!

Köszönjük leveleiket, postaládánkba, e-mail címünkre (harangszo@fasor.hu) várjuk a további javaslatokat. Következő számunk szeptemberben jelenik meg (lapzártá: augusztus 31.). A szerkesztőbizottság

Kedves Gyerekek! Idén is lesz Kincskereső tábor. A hét során keressük sok kincset Isten Igéjében és magunkban, egymásban is. Sokat fogunk játszani, énekelni, alkotni (rajzolni, ragasztani, agyagozni), lesz sportverseny, kirándulás, akadályverseny és sok-sok meglepetés. Ha van kedved velünk jönni, kérjél jelentkezési lapot a lelkészi hivatalban, vagy Emőke nénitől, illetve Gábor bácsitól. Jelentkezéseteket mielőbb add le, hogy valóban velünk jöhess! Várunk! Zsó néni

Június 21-én takarítónapot tartunk Isten Táborában, minden

segítőkész testvérünket szeretettel hívjuk és várjuk!
Indulás 8 órakor a templom elől, külön autóbusszal és gépkocsikkal.

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 és du. 5 óra istentisztelet
 de. 10 órakor istentisztelet gyermekeknek 1 összevont csoportban
Szerda du. 6 óra bibliai közösségi óra
Csütörtök du. 6 óra bibliaóra
Péntek du. 6 óra összevont ifjúsági óra

Szeptember 7-én 10 órakor gyülekezeti tanévnnyitó istentisztelet lesz templomunkban.

Ezt követően alakítjuk ki hittanóráink, és a konfirmációi előkészítők időpontjait. Készüljünk közösen gyermekeink között végzendő szolgálatunkra!

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség időszakos kiadványa.
 Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
 1071 Budapest, Városligeti fasor 7.
 Tel.: 342-7311
 e-mail: harangszo@fasor.hu
 weboldal: www.fasor.hu

EGYÉB ALKALMAINK

- **Ifjúsági istentisztelet** legközelebb szeptember 7-én, vasárnap du. 5 órakor lesz.
- A **pároskör** a nyári hónapokban nem tart alkalmat
- Az **anyakör** a nyári gyülekezeti hetek és a szabadságok miatt legközelebb szeptember 13-án szombaton du. 4 órakor tartja alkalmát. Ezzel párhuzamosan kezdődik az **apakör** őszi első alkalmá is.
- A **nagymamakör** július-augusztus hónapokban nem tart alkalmat
- Kedd délelőtt 10 órakor **bibliaóránk** július-augusztus hónapokban szünetel.
- A **férfi bibliaóra** következő alkalmá ugyan-csak szeptemberben lesz.

Szép nyarat kívánunk olvasóinknak!